

la lectura se'n va
16/5/10

DE CALDERS A GUISSONA

El poeta de Calders Josep Fàbrega acaba de publicar *Sis dies d'agost* (Pagès editors), el recull de poemes que va merèixer el primer Premi Jordi Pàmias de Poesia, que es concedeix a Guissona i al qual m'agradaria desitjar una llarga i fructífera existència. Mestre de professió, poeta de vocació i, actualment, jubilat d'ocupació, Fàbrega ens ofereix una poesia prou madura tenint en compte que, tot i l'edat, es compta entre els novells. Ja no és tan sols el poeta que, fins fa poc, guanyava en tots els certàmens de tall jocflorallesc arreu on es presentava. La seva obra ha anat adquirint consistència.

Com diu Jordi Pàmias (un dels més delicats orfebres de la paraula que tenim a casa nostra, i que dona nom al premi) en el breu pròleg inicial, *Sis dies d'agost* destaca per "una saborosa riquesa de lèxic rural, acompanyada d'una exquisida sensibilitat poètica. També cal lloar l'eufonia dels versos i la gràcia del ritme". Pàmias, doncs, ho diu prou clar, i ofereix la seua generositat, una vegada més, davant l'orgull de sentir-se homenatjat a través del premi.

L'autocita que encapçala el recull —un acròstic procedent del llibre *Postals de Calders*— ens situa ja en l'espai concret per on haurem d'acompanyar el poeta tot seguit. Les sis parts del llibre, una per a cada dia, corresponen a sis caminades per espais pròxims a Calders (el Forat Micó, el Castell, Pertegàs,

Sant Andreu, l'Angle i les Tàpies). En un dels primers poemes apareix un autorretrat prou evocador: "Encara uns quants revolts. L'ombra dibuixa / un home gran, no vull dir vell, que porta / un quadern a la mà i una motxilla". La poesia de Fàbrega és nítida, viva i sensible. El decasíl·lab i la rima assonant contribueixen a transmetre la serenitat amb què el poeta ens deixa que l'acompanyem pels sis recorreguts, per on ens presenta tota mena de plantes (vidalbes, fonolls, argelagues, cues de vaca, bufalagues, ajocaperdius,...), bestioles (gaigs, tudons, sabaters, merles,...) i racons (la Querosa, Serramelera, el Molí del Blanquer, l'Oller, cal Bosquetà, la font de l'Esquerda,...), mentre transmet una gran sensació de llibertat i es deixa véncer, de tant en tant, per una pinzellada de patriotisme, així com per l'enyor de l'enigmàtica Aloma. Val la pena llegir aquests poemes (de factura prou digna) encara que sigui només per contemplar la bellesa del paisatge calderí a través dels ulls i l'ànima de Josep Fàbrega.

Hi ha escriptors vinculats a un tema, a una ciutat o a una circumstància que els va marcar. En el cas de Josep Fàbrega, com en el de Guerau de Liost i el Montseny, tenim, sobretot, un poeta vinculat al poble moianès que l'ha acollit (Calders) i al seu paisatge més proper, més íntim i, per tant, més universal.

De reüll
per Llorenç Capdevila

